

אלו הן הנחנקין פרק עשירי סנהדרין

פ.ח.

עין משפט גד מצוה

א [מיי] פ"ב מהל' טומאת
לצעת ליתן:
ב מה ב מיי פ"א מהל'
הל' ג א סמג
עין קמח:
ג מה ב מיי פ"ו הל' א
סמג עין קל:
ג ד מיי שם הלכה יא:
גא ה מיי פ"א מהל'
סוטה הל' א ב סמג
עין מה ט [נושע] לה"ע
סי קמח פ"ב ז [ד]:
גב ב מיי פ"ט מהל' רז"ה
הל' ט סמג עין עה:
ז [מיי] פ"ה מהל' ממוסרי
כפרה הלכה א:
גג ח מיי פ"ד מהל'
מחמת עמיס הל' א:
גד ט מיי פ"א שם הלכה
ג:
גה י מיי פ"ד מהל'
ממסיס הל' א סמג
עין ק"ה ואלון רטו:
גו כ מיי פ"א מהל' סוטה
הל' א סמג עין טו
טו"ע פ"א לה"ע סי קמח
ספיק י:

מרחו מעשר ונותן לו. ואפילו למאן דאית ליה ציריה כל זמן שלא הפריש פיהא ולא ציררה היה הכל שלו ונתמייז הכל צמעשר ושוב לא יפטר וא"ת תרומה נמי לפני שמוסר ונותן לו וכ"ת דתרומה בלאו הכי יפריש העני דכל פיהא חייבת בתרומה חלף לאס כן הרי הוא מקדים מעשר לתרומה גדולה ועוד דתנן במסכת תרומות פ"ק [מ"ה] אין תורמין מן הלקט מן השכחה ומן הפיאה ו"מ דלהכי לא תני מוסר דאפילו הפקיר לאחר מירוח פטור מן התרומה (ד) דתנן במסכת מעשרות פ' שלשה מינין פירות ממורחין שגדה ממוסין אסורים משום גול מפוזרים מותרין זין קן זין קן חייבין צמעשר ופטורים מן התרומה ולימא דצירושל' מפרש דלהכי פטורין מן התרומה לפי שאי אפשר לגורן שמתקד אלא אם כן נתרמה ממנו תרומה גדולה לפיכך אין לרבי למוסר כשנמלץ פירות דמקמתא הופרשה מהם תרומה גדולה ונראה לפרש דמשום דתרומה דצד מועט לא חש להזכיר:

קינויו מחול. היינו דוקא קודם שנמסקה המגילה אבל לאחר מיכן אין יכול למחול: מסכת

תורה אור השלם

1. כי יקלא ממך דבר למשפט בין דם לדם בין דין לדין ובין גנע לגנע דברי ריבת בשעריך וקמת ועליה אל הפקוק אשר יבחר? אלהיו דברים יז ח אך כל חרם אשר יקום איש לך מפל אשר לו מאדם ובקמה ומשדה אחותו לא ימיר ולא יקאל כל חרם קדש קדשים הוא לך? ויקרא כו כח 3. ויהי השדה בצאתו ביבל קדש לך בשדה החרם לבתן תהיה אצותו: ויקרא כו כח

לפריחה צבגרים. אם פרוח תפרח הטרעת ונתמלל כל הצבג: **אדם שפרחה צבגו טהור.** דכתיב (ויקרא יג) אם פרוח תפרח הטרעת וגו' ופליגי רבנן עליה. והיכא דפרחה צבגד כולו והכניסו למקדש או הנוגע בו נכנס למקדש לרבנן חייב ולר' יונתן פטור: **המעריך פחוס מנן חדש.** אמר על פחות מנן חדש ערכו עלי והמורה לא נתנה לו ערך

דגזי ערכין כתיב (ויקרא כו) ואם מנן חדש וגו': **ר"מ אומר נוסד דמיו.** כנה שהוא נמכר בשוק דקסבר אין אדם מוציא דבריו לצטלה ויודע שאין ערך לפחות מנן חדש וגמר ואמר לאס דמיס ולרבנן פטור. ואם נא גימזר ומשכנו לר"מ הוי הקדש ואין אשה מתקדשת בו אלא אם כן יודע כצדתן (קדושין דף עג:). ובהקדש צמוד קידש צבוג לא קידש ולרבנן לא הוי הקדש והרי הוא של צעליס לקדש בו האשה והאחר שקדש בו אינה מקודשת. אי"ל לר"מ הוי הקדש והנהנה ממנו מציא אסס מעילות והרי אותו אסס קדש קדשים והאוכלו צומתא גופו חייב כרת ולרבנן לא הוי הקדש והרי של צעליס הוי והנהנה ממנו לא מעל ואם הביא אסס מעילות חולין לעזרה הוי ואין חייבין עליו משום טומאה: **לנדק הביט.** ומועלין בהן: **לכהניס.** ואין מועלין בהם: **שחל על קדשי קדשים.** דתנן (ערכין דף כח:). מחריס אדם את קדשו לא נדר ונותן דמיהס ואם נדבה נותן את טובתס כפי חלק שיש לו בה דמפרש במסכת ערכין כפ' המקדש: **אינורא.** מולג קטן שטורין בו וזכ: **י כהניס.** דמפרש בפרק קמאס) **י כהניס כמודין בפרשה.** אם נפדיס פחות ממעשרה בני אדם עדין הקדש היא ומועלין בה ולרבנן אין מועלין בה: **המקנא לאשמו.** המתרה באשמו אל תסתרי עם איש פלוני: **ומסקה על פי עד אחד.** שגא ואמר אני ראיהי שנתמרה ולא לא השקה נאסרת עליו ומנן ונתן קרל דכתיב (ויחא אס.) רבי אליעזר אומר בו: לא צע קדש דכתיב (שע"י חח.) מצות פתח להפריש מן הקמה. דכתיב לא תכלה פתח שדה לקור (ב"ב צד.) מייחור. מחלק את הכרי ברמת ומירוח הוי גמר מלאכה למעשר (שם) דאקבע למעשר ומירוחו (תורה)

1. מעשר ונותן לו. שלל המעשר והכניסו למקדש או הנוגע בו נכנס למקדש לרבנן חייב ולר' יונתן פטור: המעריך פחוס מנן חדש. אמר על פחות מנן חדש ערכו עלי והמורה לא נתנה לו ערך דגזי ערכין כתיב (ויקרא כו) ואם מנן חדש וגו': ר"מ אומר נוסד דמיו. כנה שהוא נמכר בשוק דקסבר אין אדם מוציא דבריו לצטלה ויודע שאין ערך לפחות מנן חדש וגמר ואמר לאס דמיס ולרבנן פטור. ואם נא גימזר ומשכנו לר"מ הוי הקדש ואין אשה מתקדשת בו אלא אם כן יודע כצדתן (קדושין דף עג:). ובהקדש צמוד קידש צבוג לא קידש ולרבנן לא הוי הקדש והרי הוא של צעליס לקדש בו האשה והאחר שקדש בו אינה מקודשת. אי"ל לר"מ הוי הקדש והנהנה ממנו מציא אסס מעילות והרי אותו אסס קדש קדשים והאוכלו צומתא גופו חייב כרת ולרבנן לא הוי הקדש והרי של צעליס הוי והנהנה ממנו לא מעל ואם הביא אסס מעילות חולין לעזרה הוי ואין חייבין עליו משום טומאה: לנדק הביט. ומועלין בהן: לכהניס. ואין מועלין בהם: שחל על קדשי קדשים. דתנן (ערכין דף כח:). מחריס אדם את קדשו לא נדר ונותן דמיהס ואם נדבה נותן את טובתס כפי חלק שיש לו בה דמפרש במסכת ערכין כפ' המקדש: אינורא. מולג קטן שטורין בו וזכ: י כהניס. דמפרש בפרק קמאס) י כהניס כמודין בפרשה. אם נפדיס פחות ממעשרה בני אדם עדין הקדש היא ומועלין בה ולרבנן אין מועלין בה: המקנא לאשמו. המתרה באשמו אל תסתרי עם איש פלוני: ומסקה על פי עד אחד. שגא ואמר אני ראיהי שנתמרה ולא לא השקה נאסרת עליו ומנן ונתן קרל דכתיב (ויחא אס.) רבי אליעזר אומר בו: לא צע קדש דכתיב (שע"י חח.) מצות פתח להפריש מן הקמה. דכתיב לא תכלה פתח שדה לקור (ב"ב צד.) מייחור. מחלק את הכרי ברמת ומירוח הוי גמר מלאכה למעשר (שם) דאקבע למעשר ומירוחו (תורה)

1. מעשר ונותן לו. שלל המעשר והכניסו למקדש או הנוגע בו נכנס למקדש לרבנן חייב ולר' יונתן פטור: המעריך פחוס מנן חדש. אמר על פחות מנן חדש ערכו עלי והמורה לא נתנה לו ערך דגזי ערכין כתיב (ויקרא כו) ואם מנן חדש וגו': ר"מ אומר נוסד דמיו. כנה שהוא נמכר בשוק דקסבר אין אדם מוציא דבריו לצטלה ויודע שאין ערך לפחות מנן חדש וגמר ואמר לאס דמיס ולרבנן פטור. ואם נא גימזר ומשכנו לר"מ הוי הקדש ואין אשה מתקדשת בו אלא אם כן יודע כצדתן (קדושין דף עג:). ובהקדש צמוד קידש צבוג לא קידש ולרבנן לא הוי הקדש והרי הוא של צעליס לקדש בו האשה והאחר שקדש בו אינה מקודשת. אי"ל לר"מ הוי הקדש והנהנה ממנו מציא אסס מעילות והרי אותו אסס קדש קדשים והאוכלו צומתא גופו חייב כרת ולרבנן לא הוי הקדש והרי של צעליס הוי והנהנה ממנו לא מעל ואם הביא אסס מעילות חולין לעזרה הוי ואין חייבין עליו משום טומאה: לנדק הביט. ומועלין בהן: לכהניס. ואין מועלין בהם: שחל על קדשי קדשים. דתנן (ערכין דף כח:). מחריס אדם את קדשו לא נדר ונותן דמיהס ואם נדבה נותן את טובתס כפי חלק שיש לו בה דמפרש במסכת ערכין כפ' המקדש: אינורא. מולג קטן שטורין בו וזכ: י כהניס. דמפרש בפרק קמאס) י כהניס כמודין בפרשה. אם נפדיס פחות ממעשרה בני אדם עדין הקדש היא ומועלין בה ולרבנן אין מועלין בה: המקנא לאשמו. המתרה באשמו אל תסתרי עם איש פלוני: ומסקה על פי עד אחד. שגא ואמר אני ראיהי שנתמרה ולא לא השקה נאסרת עליו ומנן ונתן קרל דכתיב (ויחא אס.) רבי אליעזר אומר בו: לא צע קדש דכתיב (שע"י חח.) מצות פתח להפריש מן הקמה. דכתיב לא תכלה פתח שדה לקור (ב"ב צד.) מייחור. מחלק את הכרי ברמת ומירוח הוי גמר מלאכה למעשר (שם) דאקבע למעשר ומירוחו (תורה)

1. מעשר ונותן לו. שלל המעשר והכניסו למקדש או הנוגע בו נכנס למקדש לרבנן חייב ולר' יונתן פטור: המעריך פחוס מנן חדש. אמר על פחות מנן חדש ערכו עלי והמורה לא נתנה לו ערך דגזי ערכין כתיב (ויקרא כו) ואם מנן חדש וגו': ר"מ אומר נוסד דמיו. כנה שהוא נמכר בשוק דקסבר אין אדם מוציא דבריו לצטלה ויודע שאין ערך לפחות מנן חדש וגמר ואמר לאס דמיס ולרבנן פטור. ואם נא גימזר ומשכנו לר"מ הוי הקדש ואין אשה מתקדשת בו אלא אם כן יודע כצדתן (קדושין דף עג:). ובהקדש צמוד קידש צבוג לא קידש ולרבנן לא הוי הקדש והרי הוא של צעליס לקדש בו האשה והאחר שקדש בו אינה מקודשת. אי"ל לר"מ הוי הקדש והנהנה ממנו מציא אסס מעילות והרי אותו אסס קדש קדשים והאוכלו צומתא גופו חייב כרת ולרבנן לא הוי הקדש והרי של צעליס הוי והנהנה ממנו לא מעל ואם הביא אסס מעילות חולין לעזרה הוי ואין חייבין עליו משום טומאה: לנדק הביט. ומועלין בהן: לכהניס. ואין מועלין בהם: שחל על קדשי קדשים. דתנן (ערכין דף כח:). מחריס אדם את קדשו לא נדר ונותן דמיהס ואם נדבה נותן את טובתס כפי חלק שיש לו בה דמפרש במסכת ערכין כפ' המקדש: אינורא. מולג קטן שטורין בו וזכ: י כהניס. דמפרש בפרק קמאס) י כהניס כמודין בפרשה. אם נפדיס פחות ממעשרה בני אדם עדין הקדש היא ומועלין בה ולרבנן אין מועלין בה: המקנא לאשמו. המתרה באשמו אל תסתרי עם איש פלוני: ומסקה על פי עד אחד. שגא ואמר אני ראיהי שנתמרה ולא לא השקה נאסרת עליו ומנן ונתן קרל דכתיב (ויחא אס.) רבי אליעזר אומר בו: לא צע קדש דכתיב (שע"י חח.) מצות פתח להפריש מן הקמה. דכתיב לא תכלה פתח שדה לקור (ב"ב צד.) מייחור. מחלק את הכרי ברמת ומירוח הוי גמר מלאכה למעשר (שם) דאקבע למעשר ומירוחו (תורה)

1. מעשר ונותן לו. שלל המעשר והכניסו למקדש או הנוגע בו נכנס למקדש לרבנן חייב ולר' יונתן פטור: המעריך פחוס מנן חדש. אמר על פחות מנן חדש ערכו עלי והמורה לא נתנה לו ערך דגזי ערכין כתיב (ויקרא כו) ואם מנן חדש וגו': ר"מ אומר נוסד דמיו. כנה שהוא נמכר בשוק דקסבר אין אדם מוציא דבריו לצטלה ויודע שאין ערך לפחות מנן חדש וגמר ואמר לאס דמיס ולרבנן פטור. ואם נא גימזר ומשכנו לר"מ הוי הקדש ואין אשה מתקדשת בו אלא אם כן יודע כצדתן (קדושין דף עג:). ובהקדש צמוד קידש צבוג לא קידש ולרבנן לא הוי הקדש והרי הוא של צעליס לקדש בו האשה והאחר שקדש בו אינה מקודשת. אי"ל לר"מ הוי הקדש והנהנה ממנו מציא אסס מעילות והרי אותו אסס קדש קדשים והאוכלו צומתא גופו חייב כרת ולרבנן לא הוי הקדש והרי של צעליס הוי והנהנה ממנו לא מעל ואם הביא אסס מעילות חולין לעזרה הוי ואין חייבין עליו משום טומאה: לנדק הביט. ומועלין בהן: לכהניס. ואין מועלין בהם: שחל על קדשי קדשים. דתנן (ערכין דף כח:). מחריס אדם את קדשו לא נדר ונותן דמיהס ואם נדבה נותן את טובתס כפי חלק שיש לו בה דמפרש במסכת ערכין כפ' המקדש: אינורא. מולג קטן שטורין בו וזכ: י כהניס. דמפרש בפרק קמאס) י כהניס כמודין בפרשה. אם נפדיס פחות ממעשרה בני אדם עדין הקדש היא ומועלין בה ולרבנן אין מועלין בה: המקנא לאשמו. המתרה באשמו אל תסתרי עם איש פלוני: ומסקה על פי עד אחד. שגא ואמר אני ראיהי שנתמרה ולא לא השקה נאסרת עליו ומנן ונתן קרל דכתיב (ויחא אס.) רבי אליעזר אומר בו: לא צע קדש דכתיב (שע"י חח.) מצות פתח להפריש מן הקמה. דכתיב לא תכלה פתח שדה לקור (ב"ב צד.) מייחור. מחלק את הכרי ברמת ומירוח הוי גמר מלאכה למעשר (שם) דאקבע למעשר ומירוחו (תורה)

1. מעשר ונותן לו. שלל המעשר והכניסו למקדש או הנוגע בו נכנס למקדש לרבנן חייב ולר' יונתן פטור: המעריך פחוס מנן חדש. אמר על פחות מנן חדש ערכו עלי והמורה לא נתנה לו ערך דגזי ערכין כתיב (ויקרא כו) ואם מנן חדש וגו': ר"מ אומר נוסד דמיו. כנה שהוא נמכר בשוק דקסבר אין אדם מוציא דבריו לצטלה ויודע שאין ערך לפחות מנן חדש וגמר ואמר לאס דמיס ולרבנן פטור. ואם נא גימזר ומשכנו לר"מ הוי הקדש ואין אשה מתקדשת בו אלא אם כן יודע כצדתן (קדושין דף עג:). ובהקדש צמוד קידש צבוג לא קידש ולרבנן לא הוי הקדש והרי הוא של צעליס לקדש בו האשה והאחר שקדש בו אינה מקודשת. אי"ל לר"מ הוי הקדש והנהנה ממנו מציא אסס מעילות והרי אותו אסס קדש קדשים והאוכלו צומתא גופו חייב כרת ולרבנן לא הוי הקדש והרי של צעליס הוי והנהנה ממנו לא מעל ואם הביא אסס מעילות חולין לעזרה הוי ואין חייבין עליו משום טומאה: לנדק הביט. ומועלין בהן: לכהניס. ואין מועלין בהם: שחל על קדשי קדשים. דתנן (ערכין דף כח:). מחריס אדם את קדשו לא נדר ונותן דמיהס ואם נדבה נותן את טובתס כפי חלק שיש לו בה דמפרש במסכת ערכין כפ' המקדש: אינורא. מולג קטן שטורין בו וזכ: י כהניס. דמפרש בפרק קמאס) י כהניס כמודין בפרשה. אם נפדיס פחות ממעשרה בני אדם עדין הקדש היא ומועלין בה ולרבנן אין מועלין בה: המקנא לאשמו. המתרה באשמו אל תסתרי עם איש פלוני: ומסקה על פי עד אחד. שגא ואמר אני ראיהי שנתמרה ולא לא השקה נאסרת עליו ומנן ונתן קרל דכתיב (ויחא אס.) רבי אליעזר אומר בו: לא צע קדש דכתיב (שע"י חח.) מצות פתח להפריש מן הקמה. דכתיב לא תכלה פתח שדה לקור (ב"ב צד.) מייחור. מחלק את הכרי ברמת ומירוח הוי גמר מלאכה למעשר (שם) דאקבע למעשר ומירוחו (תורה)

קינויו מחול. היינו דוקא קודם שנמסקה המגילה אבל לאחר מיכן אין יכול למחול: מסכת

תורה אור השלם

1. כי יקלא ממך דבר למשפט בין דם לדם בין דין לדין ובין גנע לגנע דברי ריבת בשעריך וקמת ועליה אל הפקוק אשר יבחר? אלהיו דברים יז ח אך כל חרם אשר יקום איש לך מפל אשר לו מאדם ובקמה ומשדה אחותו לא ימיר ולא יקאל כל חרם קדש קדשים הוא לך? ויקרא כו כח 3. ויהי השדה בצאתו ביבל קדש לך בשדה החרם לבתן תהיה אצותו: ויקרא כו כח

קינויו מחול. היינו דוקא קודם שנמסקה המגילה אבל לאחר מיכן אין יכול למחול: מסכת

תורה אור השלם

1. כי יקלא ממך דבר למשפט בין דם לדם בין דין לדין ובין גנע לגנע דברי ריבת בשעריך וקמת ועליה אל הפקוק אשר יבחר? אלהיו דברים יז ח אך כל חרם אשר יקום איש לך מפל אשר לו מאדם ובקמה ומשדה אחותו לא ימיר ולא יקאל כל חרם קדש קדשים הוא לך? ויקרא כו כח 3. ויהי השדה בצאתו ביבל קדש לך בשדה החרם לבתן תהיה אצותו: ויקרא כו כח

קינויו מחול. היינו דוקא קודם שנמסקה המגילה אבל לאחר מיכן אין יכול למחול: מסכת